

Protokol o používání Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii na mimoevropské části Nizozemského království

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI při podpisu Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii upřesnit dosah ustanovení článku 198 Smlouvy vůči Nizozemskému království,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

Vláda Nizozemského království je na základě ústavního uspořádání království stanoveného Statutem ze dne 29. prosince 1954 oprávněna odchýlně od článku 198 ratifikovat Smlouvu buď pro Nizozemské království jako celek, nebo pro království v Evropě a Nizozemskou Novou Guineu. V případě, že ratifikace bude omezena na evropskou část království a Nizozemskou Novou Guineu, může vláda Nizozemského království formou oznámení vládě Italské republiky, u níž jsou uloženy ratifikační listiny, kdykoli prohlásit, že se tato smlouva vztahuje též na Surinam nebo Nizozemské Antily nebo na Surinam i Nizozemské Antily.

V Římě dne dvacátého pátého března roku tisíc devět set padesát sedm.

P. H. SPAAK
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS
J. CH. SNOY et d' OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

Protokol o statutu Soudního dvora Evropského společenství pro atomovou energii

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGII,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Soudního dvora podle článku 160 Smlouvy,

JMENOVALY za tím účelem své zplnomocněné zástupce:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

baron J. CH. SNOY et d'OPPUERS,

generální tajemník ministerstva hospodářství, předseda belgické delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

profesor doktor Carl Friedrich OPHÜLS,

velvyslanec Spolkové republiky Německo, předseda německé delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Robert MARJOLIN,

profesor právnické fakulty, místopředseda francouzské delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan V. BADINI CONFALONIERI,

státní podtajemník ministerstva zahraničních věcí, předseda italské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNI LUCEMBURSKA:

pan Lambert SCHAUS,

velvyslanec Lucemburského velkovévodství, předseda lucemburské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan J. LINTHORST HOMAN,

předseda nizozemské delegace na mezivládní konferenci;

KTEŘÍ SE po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, DOHODLI na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

Článek 1

Soudní dvůr zřízený článkem 3 Smlouvy se ustaví a vykonává své funkce v souladu s ustanoveními Smlouvy a tohoto statutu.

HLAVA I

POSTAVENÍ SOUDCŮ A GENERÁLNÍCH ADVOKÁTŮ

Článek 2

Každý soudce je povinen před nastoupením do své funkce složit na veřejném zasedání slib, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 3

Soudci jsou vyňati z pravomoci soudů. Pokud jde o úkony spojené s výkonem jejich funkce včetně ústních a písemných projevů, jsou vyňati z pravomoci soudů i po skončení své funkce.

Soudní dvůr může rozhodnutím přijatým v plénu této imunity zbavit.

Je-li po zbavení imunity zahájeno proti některému soudci trestní řízení, může být tento soudce v každém členském státě postaven pouze před takový soud, který je příslušný k trestnímu řízení proti soudcům nejvyšších soudních instancí v tomto členském státě.

Článek 4

Soudci nesmí vykonávat žádnou politickou nebo správní funkci.

Neudělí-li Rada mimořádně výjimku z tohoto pravidla, nesmějí během funkčního období vykonávat žádnou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

Při svém nástupu se slavnostně zavazují během výkonu své funkce i po jeho ukončení zachovávat povinnosti vyplývající z jejich funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období.

V případě pochybnosti rozhoduje Soudní dvůr.

Článek 5

Funkce soudce zaniká kromě pravidelných obměn a smrti odstoupením.

V případě odstoupení soudce se dopis o odstoupení zasílá předsedovi Soudního dvora s tím, aby jej předložil předsedovi Rady. Jeho uvědoměním se místo uvolňuje. Mimo případy, na které se použije článek 6, zastává každý soudce svoji funkci, dokud se jí neujme jeho nástupce.

Článek 6

Soudce může být zbaven funkce nebo mu může být odňat nárok na důchod nebo jej nahrazující požitky pouze tehdy, nespĺňuje-li nadále podle jednomyslného názoru soudců a generálních advokátů Soudního dvora požadované podmínky nebo neplní-li nadále povinnosti vyplývající ze své funkce. Dotyčný soudce se těchto jednání neúčastní.

Tajemník Soudního dvora sdělí rozhodnutí Soudního dvora předsedům Shromáždění a Komise a oznámí je předsedovi Rady.

V případě rozhodnutí o zbavení některého soudce jeho funkce se místo uvolňuje oznámením tohoto rozhodnutí předsedovi Rady.

Článek 7

Skončí-li výkon funkce soudce před uplynutím jeho funkčního období, je nahrazen na zbývající část funkčního období.

Článek 8

Články 2 až 7 se vztahují i na generální advokáty.

HLAVA II ORGANIZACE

Článek 9

Tajemník Soudního dvora skládá před Soudním dvorem slib, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 10

Soudní dvůr zajistí zastupování tajemníka v případě překážky jeho účasti.

Článek 11

Soudnímu dvoru jsou přiděleni úředníci a jiní zaměstnanci, aby zajistili jeho chod. Jsou podřízeni tajemníkovi Soudního dvora pod dohledem předsedy.

Článek 12

Na návrh Soudního dvora může Rada jednomyslně rozhodnout o jmenování pomocných zpravodajů a upravit jejich postavení. Pomocní zpravodajové mohou být za podmínek stanovených jednacím řádem povoláni k účasti na přípravném šetření ke věcem předloženým Soudnímu dvoru a ke spolupráci se soudcem zpravodajem.

Pomocné zpravodaje jmenuje Rada z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a mají požadovanou právní kvalifikaci. Před Soudním dvorem skládají slib, že budou svou funkci vykonávat zcela nestranně a svědomitě a že budou zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 13

Soudci, generální advokáti a tajemník musí mít bydliště v místě sídla Soudního dvora.

Článek 14

Soudní dvůr vykonává svou činnost nepřetržitě. Trvání soudních prázdnin stanoví Soudní dvůr s ohledem na své úřední potřeby.

Článek 15

Soudní dvůr může platně rozhodovat jen v lichém počtu soudců. Rozhodnutí pléna Soudního dvora jsou platná, pokud je přítomno pět soudců.

Rozhodnutí senátů jsou platná, jen jsou-li přijata třemi soudci; v případě překážky účasti jednoho soudce senátu může být za podmínek stanovených jednacím řádem povolán soudce, který je členem jiného senátu.

Článek 16

Soudci a generální advokáti se nemohou účastnit rozhodování v žádné věci, ve které dříve vystupovali jako zmocněnci, poradci nebo advokáti jedné ze stran nebo o níž byli povoláni rozhodnout jako členové soudu či vyšetřovací komise nebo v jakémkoli jiném postavení.

Jestliže má soudce nebo generální advokát ze zvláštního důvodu za to, že se nemůže účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, sdělí to předsedovi. V případě, že se předseda domnívá, že se některý soudce nebo generální advokát nemá ze zvláštního důvodu účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, upozorní na to dotyčného.

V případě obtíží při použití tohoto článku rozhoduje Soudní dvůr.

Strana se nemůže dovolávat státní příslušnosti soudce nebo skutečnosti, že soudce její státní příslušnosti není členem Soudního dvora nebo některého senátu, za tím účelem, aby žádala změnu složení Soudního dvora nebo některého senátu.

HLAVA III

ŘÍZENÍ

Článek 17

Státy a orgány Společenství zastupuje před Soudním dvorem zmocněnec, který je jmenován pro jednotlivou věc; zmocněnci může být nápomocen poradce nebo advokát zapsaný v seznamu advokátů některého členského státu.

Jiné strany musí být zastoupeny advokátem zapsaným v seznamu advokátů některého členského státu.

Zmocněnci, poradci a advokáti vystupující před Soudním dvorem požívají práv a záruk nezbytných k nezávislému výkonu svých úkolů za podmínek, které určí jednací řád.

Soudní dvůr má vůči poradcům a advokátům, kteří před ním vystupují, pravomoci obvykle přiznávané soudům, a to za podmínek, které určí jednací řád.

Vysokoškolští učitelé, kteří jsou státními příslušníky členských států, jejichž právní řád jim přiznává právo vystupovat před soudy, požívají u Soudního dvora práv, která tento článek přiznává advokátům.

Článek 18

Řízení před Soudním dvorem má dvě části: písemnou a ústní.

Písemná část řízení zahrnuje doručení žalob, písemných podání, žalobních odpovědí a vyjádření a případně replik, jakož i veškerých podpůrných listin a dokladů nebo jejich ověřených opisů stranám a orgánům Společenství, jejichž rozhodnutí je předmětem sporu.

Doručení zajistí tajemník v pořadí a ve lhůtách stanovených jednacím řádem.

Ústní část řízení zahrnuje přednesení zprávy soudce zpravodaje, slyšení zmocněnců, poradců a advokátů, jakož i návrhu rozhodnutí generálního advokáta a podle potřeby i výslech svědků a znalců.

Článek 19

Žaloba k Soudnímu dvoru se podává prostřednictvím tajemníka. Musí obsahovat jméno a bydliště nebo sídlo žalobce, postavení podepsaného, označení strany, proti níž se žaloba podává, předmět sporu, návrh rozhodnutí a stručný popis žalobních důvodů.

K žalobě musí být v případě potřeby přiložen akt, jehož zrušení se požaduje, nebo v případě uvedeném v článku 148 Smlouvy doklad o datu výzvy zmíněné v tomto článku. Jestliže tyto písemnosti nebyly k žalobě připojeny, vyzve tajemník žalobce, aby jej v přiměřené lhůtě dodal, přičemž žaloba nesmí být odmítnuta proto, že tato vada byla odstraněna teprve po uplynutí lhůty stanovené pro podání žaloby.

Článek 20

V případech podle článku 18 Smlouvy se odvolání podává k Soudnímu dvoru prostřednictvím tajemníka. Musí obsahovat jméno a bydliště nebo sídlo žalujícího, postavení podepsaného, označení rozhodnutí, proti němuž se odvolání podává, označení sporných stran, předmět sporu, návrh rozhodnutí a stručný popis žalobních důvodů.

K odvolání musí být připojen ověřený opis napadeného rozhodnutí Rozhodčího výboru.

Zamítne-li Soudní dvůr odvolání, nabývá rozhodnutí Rozhodčího výboru právní moci.

Zruší-li Soudní dvůr rozhodnutí Rozhodčího výboru, může být řízení před Rozhodčím výborem na návrh některé ze stran znovu zahájeno. Rozhodčí výbor je přitom vázán právním názorem vyjádřeným v rozhodnutí Soudního dvora.

Článek 21

V případech uvedených v článku 150 Smlouvy oznámí příslušný vnitrostátní soud Soudnímu dvoru své rozhodnutí, jímž bylo řízení přerušeno a věc předložena Soudnímu dvoru. Toto rozhodnutí pak oznámí tajemník Soudního dvora zúčastněným stranám, členským státům a Komisi, a je-li předmětem sporu platnost nebo výklad aktu Rady, také Radě.

Do dvou měsíců od tohoto posledního oznámení mají strany, členské státy, Komise a podle okolností i Rada právo předložit Soudnímu dvoru písemná podání nebo prohlášení.

Článek 22

Soudní dvůr může vyzvat strany, aby předložily veškeré dokumenty a poskytly veškeré informace, které pokládá za žádoucí. V případě odmítnutí to Soudní dvůr vezme na vědomí.

Soudní dvůr může rovněž požádat členské státy a orgány Společenství, které nejsou stranami sporu, o veškeré údaje, jež považuje za nezbytné pro účely řízení.

Článek 23

Soudní dvůr může kdykoli pověřit kteroukoli osobu, sdružení osob, úřad, komisi nebo orgán podle své volby vypracováním odborného posudku.

Článek 24

Výslech svědků se provádí za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 25

Vůči svědkům, kteří odpírají plnit svědeckou povinnost, vykonává Soudní dvůr pravomoci soudům obvykle přiznávané a může ukládat peněžité tresty za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 26

Svědci a znalci mohou být vyslechnuti pod přísahou ve formě, kterou stanoví jednací řád, anebo způsobem, který stanoví právní řád domovského státu svědka nebo znalce.

Článek 27

Soudní dvůr může přikázat, aby byl svědek nebo znalec vyslechnut soudním orgánem v místě svého bydliště.

Tento příkaz se zašle k provedení příslušnému soudnímu orgánu způsobem, který stanoví jednací řád. Písemnosti, které byly získány na základě tohoto dožádání, se vracejí Soudnímu dvoru stejným způsobem.

Soudní dvůr nese náklady, pokud je případně nepřenese na strany.

Článek 28

Každý členský stát posuzuje porušení přísahy svědka nebo znalce jako obdobný trestný čin spáchaný před svým vnitrostátním soudem v občanskoprávním řízení. Na základě oznámení Soudního dvora stíhá pachatele tohoto činu před příslušným vnitrostátním soudem.

Článek 29

Jednání je veřejné, nerozhodne-li Soudní dvůr z vážných důvodů z úřední povinnosti nebo na návrh stran jinak.

Článek 30

V průběhu jednání může Soudní dvůr vyslýchat znalce, svědky i samotné strany. Za strany však mohou ústně jednat pouze jejich zástupci.

Článek 31

O každém jednání se sepisuje protokol, který podepisují předseda a tajemník.

Článek 32

Pořad jednání stanoví předseda.

Článek 33

Porady Soudního dvora jsou a zůstanou tajné.

Článek 34

Rozsudky musí být odůvodněny. Uvádějí se v nich jména soudců, kteří se účastnili rozhodování.

Článek 35

Rozsudky podepisují předseda a tajemník. Vyhlášují se ve veřejném zasedání.

Článek 36

Soudní dvůr rozhoduje o nákladech řízení.

Článek 37

Předseda Soudního dvora může ve zkráceném řízení, které se v nezbytném rozsahu může odchylovat od určitých pravidel obsažených v tomto statutu a které bude upraveno jednacím řádem, rozhodnout o návrzích na odklad uplatnění napadeného aktu podle článku 157 Smlouvy, na nařízení předběžných opatření podle článku 158 nebo na zastavení výkonu rozhodnutí podle čl. 164 třetího pododstavce.

Není-li předseda přítomen, zastoupí jej jiný soudce za podmínek stanovených jednacím řádem.

Rozhodnutí vydané předsedou nebo jeho zástupcem má pouze předběžnou povahu a nepředjímá rozhodnutí Soudního dvora ve věci samé.

Článek 38

Členské státy a orgány Společenství mohou ve sporech předložených Soudnímu dvoru přistoupit k řízení.

Totéž právo má každá jiná osoba, která prokáže zájem na rozhodnutí sporu předloženého Soudnímu dvoru s výjimkou sporů mezi členskými státy, sporů mezi orgány Společenství nebo sporů mezi členskými státy a orgány Společenství.

Návrhy obsažené v žádosti o přistoupení k řízení se omezí na podporu návrhů jedné ze stran sporu.

Článek 39

Jestliže žalovaná strana nepodá písemná vyjádření, ačkoli byla řádně vyrozuměna, bude proti ní vydán rozsudek pro zmeškání. Proti rozsudku se lze odvolat ve lhůtě jednoho měsíce po jeho oznámení. Nerozhodne-li Soudní dvůr jinak, nemá odvolání odkladný účinek na výkon rozsudku pro zmeškání.

Článek 40

Členské státy, orgány Společenství a ostatní fyzické nebo právnické osoby mohou v případech a za podmínek, které budou stanoveny jednacím řádem, vznést námitky třetí osoby proti rozsudkům, jestliže se tyto rozsudky týkají jejich práv a jestliže byly vydány bez jejich účasti.

Článek 41

V případě pochybností o smyslu a dosahu některého rozsudku je Soudní dvůr příslušný podat jeho výklad na žádost kterékoli strany nebo orgánu Společenství, jestliže prokážou, že mají na věci oprávněný zájem.

Článek 42

Obnovu řízení lze u Soudního dvora žádat jen z toho důvodu, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti, které před vynesením rozsudku nebyly známy Soudnímu dvoru ani straně, která o obnovu žádá.

Obnovené řízení se zahajuje rozhodnutím Soudního dvora, které výslovně uvádí existenci nové skutečnosti, přiznává jí význam odůvodňující obnovení řízení a prohlašuje proto žádost za přípustnou.

Žádost o obnovu řízení není přípustná po uplynutí lhůty deseti let od vydání rozsudku.

Článek 43

Jednací řád stanoví mimořádné lhůty z důvodu vzdálenosti.

Zánik nároku pro zmeškání lhůty nelze namítat, jestliže dotyčná strana prokáže působení náhody nebo vyšší moci.

Článek 44

Nároky vůči Společenství z mimosmluvní odpovědnosti se promlčují za pět let ode dne, kdy nastala skutečnost, na níž se zakládají. Promlčení se přerušuje buď podáním žaloby u Soudního dvora, nebo předběžnou žádostí, kterou poškozený předloží příslušnému orgánu Společenství. V naposledy uvedeném případě musí být žaloba podána ve lhůtě dvou měsíců stanovené v článku 146; podle okolností se použije čl. 148 druhý pododstavec.

Článek 45

Jednací řád Soudního dvora přijatý podle článku 160 Smlouvy obsahuje kromě ustanovení určených tímto statutem též veškerá další ustanovení nezbytná k jeho provádění a případnému doplňování.

Článek 46

Rada může jednomyslným rozhodnutím provádět v ustanoveních tohoto statutu doplňující změny, které mohou být nutné vzhledem k opatřením, jež Rada učiní podle čl. 137 čtvrtého pododstavce Smlouvy.

Článek 47

Předseda Rady ihned po složení slibu určí losem soudce a generální advokáty, jejichž místa budou znovu obsazena na konci prvního tříletého období v souladu s čl. 139 druhým a třetím pododstavcem Smlouvy.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V Bruselu dne sedmnáctého dubna tisíc devět set padesát sedm.

J. CH. SNOY et d'OPPUERS
C. F. OPHÜLS
Robert MARJOLIN
Vittorio BADINI
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

Protokol o výsadách a imunitách Evropského společenství pro atomovou energii

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGII,

BEROUCE V ÚVAHU, že podle článku 191 Smlouvy požívá Společenství na územích členských států imunit a výsad nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených ve zvláštním protokolu,

JMENOVALY k sepsání tohoto protokolu své zplnomocněné zástupce:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

baron J. CH. SNOY et d'OPPUERS,

generální tajemník ministerstva hospodářství, předseda belgické delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

profesor doktor Carl Friedrich OPHÜLS,

velvyslanec Spolkové republiky Německo, předseda německé delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Robert MARJOLIN,

profesor právnické fakulty,

místopředseda francouzské delegace na mezivládní konferenci;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan V. BADINI CONFALONIERI,

státní podtajemník ministerstva zahraničních věcí, předseda italské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNI LUCEMBURSKA:

pan Lambert SCHAUS,

velvyslanec Lucemburského velkovévodství, předseda lucemburské delegace na mezivládní konferenci;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan J. LINTHORST HOMAN,

předseda nizozemské delegace na mezivládní konferenci;

KTEŘÍ SE po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, DOHODLI na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

KAPITOLA 1

Movitý a nemovitý majetek, pohledávky a operace Společenství

Článek 1

Prostory a budovy Společenství jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, zabránění, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky Společenství se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora.

Článek 2

Archivy Společenství jsou nedotknutelné.

Článek 3

Společenství, jeho pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států přijímají, kdykoli je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Společenství uskuteční pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Společenství.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

Článek 4

Společenství je osvobozeno od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro jeho úřední potřebu; takto dovezené předměty nebudou zcizeny úplatně ani bezúplatně na území země, na něž budou dovezeny, jinak než za podmínek schválených vládou příslušné země.

Společenství je rovněž osvobozeno od veškerých cel a od zákazu a omezení při dovozu a vývozu svých publikací.

KAPITOLA 2

Komunikace a průkazy

Článek 5

Orgány Společenství požívají pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů na území všech členských států stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace orgánů Společenství nepodléhá cenzuře.

Článek 6

Předsedové orgánů Společenství mohou vydávat členům a jiným zaměstnancům orgánů Společenství průkazy, jejichž formu stanoví Rada a jež úřady členských států uznávají za platné cestovní doklady. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem, uvedeným v článku 186 Smlouvy.

Komise může uzavřít dohody umožňující uznávat tyto průkazy za platné cestovní doklady na území třetích zemí.

KAPITOLA 3

Členové Shromáždění

Článek 7

Volný pohyb členů Shromáždění, kteří jedou na místo zasedání Shromáždění nebo se z něj vracejí, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

Členům Shromáždění přiznává při celním odbavení a při devizové kontrole:

- a) jejich vlastní vláda stejné výhody, jaké přiznává vyšším úředníkům, pohybujícím se v zahraničí při plnění dočasného úředního poslání,
- b) vlády ostatních členských států stejné výhody, jaké přiznávají zástupcům zahraničních vlád při plnění dočasného úředního poslání.

Článek 8

Členové Shromáždění nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

Článek 9

V průběhu zasedání Shromáždění jeho členové:

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu,
- b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Shromáždění a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistížení při činu; Shromáždění je oprávněno svého člena imunity zbavit.

KAPITOLA 4

Zástupci členských států účastníci se činnosti orgánů Společenství

Článek 10

Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Společenství, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

Tento článek se vztahuje rovněž na členy poradních orgánů Společenství.

KAPITOLA 5

Úředníci a jiní zaměstnanci Společenství

Článek 11

Na území všech členských států úředníci a jiní zaměstnanci Společenství, uvedení v článku 186 Smlouvy, bez ohledu na svou státní příslušnost:

- a) s výhradou článků 152 a 188 Smlouvy jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně slovních a písemných projevů; této imunity požívají i po ukončení své funkce,
- b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců,
- c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací,
- d) požívají práva dovážet bezcelně bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce v dané zemi a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno,
- e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejímiž jsou státními příslušníky, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno.

Článek 12

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje Společenství svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch Společenství, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví Rada na návrh, který jí Komise předloží ve lhůtě jednoho roku od vstupu Smlouvy v platnost.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od vnitrostátních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Společenství.

Článek 13

S úředníky a jinými zaměstnanci Společenství, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Společenství zřizují své bydliště na území členského státu, jiného, než jehož jsou daňovými rezidenty, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi členskými zeměmi Společenství, zacházeno jak ve státě, v němž pobývají, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členem Společenství. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v předchozím pododstavci, který se nachází na území státu pobytu, je osvobozen od dědické daně v tomto státě; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

Článek 14

Rada na návrh, který jí Komise předloží ve lhůtě jednoho roku od vstupu Smlouvy v platnost, jednomyslně rozhodne o stanovení systému sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Společenství.

Článek 15

Rada na návrh Komise a po konzultaci s ostatními zúčastněnými orgány určí kategorie úředníků a jiných zaměstnanců Společenství, na které se použijí zcela nebo zčásti ustanovení článku 11, čl. 12 druhého pododstavce a článku 13.

Jména, zařazení a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány vládám členských států.

KAPITOLA 6

Výsady a imunity zastoupení třetích zemí pověřených u Společenství

Článek 16

Členský stát, na jehož území se nachází sídlo Společenství, přiznává zastoupením třetích zemí pověřeným u Společenství obvyklé diplomatické imunity a výsady.

KAPITOLA 7

Obecná ustanovení

Článek 17

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům Společenství výhradně v zájmu Společenství.

Každý orgán Společenství je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jeho názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy Společenství.

Článek 18

Při uplatňování tohoto protokolu jednají orgány Společenství ve vzájemné shodě s odpovědnými úřady příslušných členských států.

Článek 19

Články 11 až 14 a 17 se vztahují na členy Komise.

Článek 20

Články 11 až 14 a 17 se vztahují na soudce, generální advokáty, tajemníka a pomocné zpravodaje při Soudním dvoru; článek 3 Protokolu o statutu Soudního dvora týkající se vynětí z pravomoci soudů soudců a generálních advokátů tím není dotčen.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V Bruselu dne sedmáctého dubna tisíc devět set padesát sedm.

J. CH. SNOY et d' OPPUERS

C. F. OPHŮLS

Robert MARJOLIN

V. BADINI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

Protokol o používání Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii na mimoevropské části Nizozemského království

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI při podpisu Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii upřesnit dosah ustanovení článku 198 Smlouvy vůči Nizozemskému království,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

Vláda Nizozemského království je na základě ústavního uspořádání království stanoveného Statutem ze dne 29. prosince 1954 oprávněna odchýlně od článku 198 ratifikovat Smlouvu buď pro Nizozemské království jako celek, nebo pro království v Evropě a Nizozemskou Novou Guineu. V případě, že ratifikace bude omezena na evropskou část království a Nizozemskou Novou Guineu, může vláda Nizozemského království formou oznámení vládě Italské republiky, u níž jsou uloženy ratifikační listiny, kdykoli prohlásit, že se tato smlouva vztahuje též na Surinam nebo Nizozemské Antily nebo na Surinam i Nizozemské Antily.

V Římě dne dvacátého pátého března roku tisíc devět set padesát sedm.

P. H. SPAAK
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS
J. CH. SNOY et d' OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN